Serie nouă, Numărul 32, 2-8 septembrie 2016

GAZETA® BRAȘOVULUI

FACEM LUMINĂ ÎN CETATE

Se distribuie gratuit
www.gazetabrasovului.ro
www.facebook.com\gazetabrasovului

Vreme de spectacol

> Vădit făcută în disprețul unor sute de brașoveni (nu tu dezbatere publică, nu tu discuții despre variante logice și de bun simț) lucrarea (nu am reușit a afla dacă are în spate un HCL și o licitație) sacrifică cu cinsim cele cîteva sute de voturi (dă-i încolo, majoritatea riveranilor sînt vîrstnici, deci votează cu PSD-ul, zice logica de grof) se face.

Gata, cel puțin calendaristic, vara s-a dus. S-au dus și vacanțele, atîta cît au fost ele. E vremea de spectacol. Actorii – ăia serioși și autentici, care umplu pînă dă pe de lături scena politicului băștinaș – își umflă bicepșii și tricepșii, își scuipă în palme și trec la împrăștiat minciunile electorale mai abitir ca MIG-urile în agricultura socialistă multilaterial dezvoltată (atenție, cînd zic MIG-uri mă refer nu la avioanele de luptă, ci la Mașinile de Împrăștiat Gunoiul).

Da, e vremea de spectacol. Luzării campaniei electorale de vară s-au apucat deja de muncă. Încolonați disciplinat în formațiuni politice, de preferință cu etichete noi, încep să își deșetre sacul cu promisiuni. Este adevărat, fără a reuși să depășească nivelul care i-a transformat în niște veșnici perdanți. Candidații la scaunele parlamentare montează deja cu sîrg asfalt și becuri și fac curățenie. Rămînînd fidel abonați ai repetenției politice.

Cam, în același fel se prezintă și exmatriculații de pe listele marilor partide. Rămas brusc fără coledgi, plasați, în cel mai fericit caz undeva după locul 10 pe listele elective, s-au refugiat și ei tot pe la gurupări politice cu litere mai ciudate în abrevierile uzuale. La rîndul lor și ei, abandonați de la pieptul tandru și iubitor (sau buzunarul, depinde pe unde își țin sentimentele liderii politici) al mai marilor de partid.

De fapt, singurii care chiar contează, sînt cei care se iubesc cu nespusă tandrețe cu grofii de partid locali. Ăia doi-trei care chiar contează. Dar asta numai dacă sînt cu cotizația (sau „cotizația“) la zi. Ba chiar în lejer avans.

Scena este aceeași, fie ea montată în capitală, fie în provincie. Deși este o campanie eminamente politică (atestată de însăși revenirea la listele de partid), nici vorbă să asistăm la dezbateri pe doctrine, programe sau proiecte. Și luzării și vedetele prestează, în cele din urmă, același steril joc. Doar că vedetele au și resurse. Este adevărat, chestiile cu aeroportul și construcția spitalului, demonetizate în 26 de ani de campanii electorale, care au făcut să se li se acrească tuturor celor ce nu au statutul de purtători ilegali de căpățînă, nu mai au cine știe ce trecere pe la electorat. Așa că sînt bune și alte demonstrații de forță. Este adevărat, nu construim turn de control la Brașov-Ghimbav, dar putem trînti un pietonal (zis și comercial) pe o arteră care nu a avut nicicînd vocația (și nici nu o să o aibă) de zonă comercială a Brașovului. Și nici turistică, chit că este amplasată chiar la intrarea în Centrul Istoric. În consecință, dată fiind puterea cu care a fost investit, aflat de moșia-i moștenită din tată-n fiu, groful nos' a desființat dintr-o simplă zvîngnire de mînă (vă mai amintiți, cei mai în vîrstă, de datul din mînă al lui Ceaușescu, dat care se solda cu rasul de pe fața pămîntului de case, biserici, blocuri?), vreo 250 de locuri de parcare aflate chiar în buza Centrului Istoric. Și nici nu mai are sens a pomeni aici că această parcare deservea mult mai puțin turiști (spre deloc dacă urmăreai numerele de înmatriculare ale mașinilor) cît pe cei care muncesc în zone (peste zi) și ale mulților riverani cu mașini din Republicii, Piața Sfatului, Piața Enescu, Wagner, Weiss, Sfîntul Ioan, Mureșenilor, Sadoveanu (după orele 17,00), lăsați, an după an, fără parcări de excelența sa, groful. Așa cum nu mai are sens a pomeni că proprietarii de mașini din zonă, jupuiți în numai cîțiva ani de domnie a grofului de orice posibilitate de parcare, ar trebui să își lase mașinile prin Bartolomeu, probabil, și să vină acasă cu taxiul, iar a doua zi să ia iarăși taxiul ca să ajungă la mașinile lor.

Vădit făcută în disprețul unor sute de brașoveni (nu tu dezbatere publică, nu tu discuții despre variante logice și de bun simț) lucrarea (nu am reușit a afla dacă are în spate un HCL și o licitație) sacrifică cu cinsim cele cîteva sute de voturi (dă-i încolo, majoritatea riveranilor sînt vîrstnici, deci votează cu PSD-ul, zice logica de grof) se face. Mărind gușa cîtorva și bătîndu-și joc de plătitorii de taxe și impozite din perimetrul mai sus amintit.

Dar, desigur, e vremea de spectacol.

Cornelius POPA

Contraeditorial

„Hai să facem şi să dregem!" sau "No, hai!"?

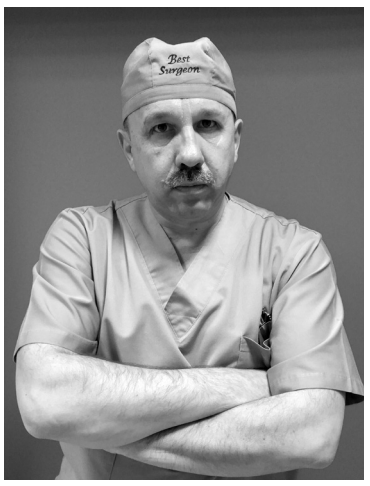

dr. Dan
GRIGORESCU

În lunile de stagiu militar obligatoriu „prestat" în vremea adolescenţei mele post-liceale am învăţat, printre altele, că modestia şi eleganţa comportamentului superiorilor ierarhici sunt direct proporţionale nu numai cu nivelul de educaţie şi inteligenţă, ci şi cu cel al funcţiei ocupate. Adică, tu, soldat simplu, nu aveai nicio şansă de a scăpa „nechinuit" dacă te intersectai din întâmplare cu un caporal din acela „în termen", iar lui i se părea că nu l-ai salutat „ca lumea", în timp ce, ofiţerii superiori (de la l'ent-colonel în sus), în trecerea lor grăbită, arătau jenaţi de entuziasmul salutului tău sincer, şi îţi spuneau blajin: Stai măi băiete liniştit..., înmuindu-ţi poziţia perfectă de „drepţi" printr-o fluturare calmă pe verticală a mâinii.

La aproape 40 de ani distanță de acele momente, sunt pus în situația de a constata că nimic nu s-a schimbat în această relaționare a mea cu superiorii din „ierarhia (de data aceasta, nu militară, ci) socială".

Să mă explic, așadar.

În ultimele săptămâni am luat parte, în calitate de medic-cetățean, la câteva întâlniri la vârf legate de proiectul Noului Spital al Brașovului, ca reprezentant al asociației omonime. Și, așa cum se cade, nu m-am prezentat „cu mâna goală", ci am contribuit cu materiale, analize și propuneri venind din zona „civilă" a societății, care au deschis posibilitatea dialogului cu parteneri grei, reprezentați de Ministrul Sănătății, Vlad Voiculescu, de Președintele Consiliului Județean Brașov, Adrian Veștea și de Primarul Brașovului, George Scripcaru. Fiecare dintre ei mi-au dat de înțeles că își respectă statutul de personalitate executivă, respectându-mă. Și nu neapărat ca om, ci, mai ales ca reprezentant al unor eforturi îndreptate deloc înspre interesul meu personal, ci exclusiv al comunității. Mai mult decât atât, am avut satisfacția că le-au apreciat și în public, cu nume și prenume, fapt ce i-a onorat mai ales pe ei, decât pe mine. Aceștia sunt coloneii și generalii metaforei.

Dacă eu sunt soldatul, atunci cine este caporalul „în termen"? Este un consilier județean care, din dorința de a fi băgat în seamă cu tot dinadinsul, se raportează în mod deformat la realitate (nici măcar cu bună știință, mai curând dintr-o oarecare ignoranță) punându-se în situația penibilă a cuiva ajuns la peron după ce trenul deja sosise, dar care le explică gălăgios tuturor călătorilor deja îmbarcați ce util este să ajungi la timp la gară! Este vorba de recentul proiect de HG al Ministerului Sănătății privind recalibrarea valorii normei de hrană a pacienților internați în spitale, care stă neschimbată de peste 7 ani, deși prețurile alimentelor au luat-o de mult la deal, de care doamna consilier județean, pe deasupra și membră a Comisiei de sănătate, vrea să-și asocieze în mod nemeritat numele. Poate pentru că vrea să-i fie salutată existența în legislativul județului cu respectul cuvenit unui caporal, de către cetățenii comunității?

Problema este că abordează subiectul nu numai cu cu mare întârziere, ci și total inadecvat. De pildă, aduce în discuție publică o propunere de act normativ la exact o săptămână de la încheierea perioadei în care era permisă transmiterea de propuneri la Ministerul Sănătății pe această temă. Apoi le cere parlamentarilor de Brașov să susțină ceva ce chiar ei ar fi trebuit să propună în ultimele două legislaturi și, ceea ce este și mai hilar, când le solicită aproape imperativ să susțină o Hotărâre de Guvern care, din umilele mele cunoștințe, nu poate fi subiectul votului în Parlament! Și, cel mai discreditant pentru personajul în cauză, faptul că le solicită imperativ doar parlamentarilor, de a comunica onor „Comisiei de sănătate" a CJ modul în care s-au implicat în problemă, neinteresând-o și alte categorii de cetățeni care ar fi avut în portofoliul personal astfel de acțiuni. Am lăsat la final exercițiul de auto-admirație al preopinentei, care dorește să fie considerată un factor polarizator al promovării unui act normativ care a ieșit din perioada de consultare publică, prin încercarea de a atrage sub aceeași fustă toate (dar toate!) comisiile de sănătate din consiliile județene ale țării.

Știu, doamnă consilier județean, răsăritul campaniei electorale este pe aproape... Dar acest fapt nu ar trebui să vă facă să vă asumați demersuri începute de alții și deja practic finalizate în prezent, doar ca să arătați o implicare care, pe lângă că este tardivă, nici nu mai aduce vreo contribuție efectivă, ci doar de imagine.

Vreți să vă salutăm „regulamentar"? Atunci nu ne mai tăvăliți prin praf (sau noroi, depinde de vreme) eforturile. Respectați-le, dacă vreți să fiți respectată! Nu treceți sub uitare faptul că înainte ca dumneavoastră să aflați de ele, au fost alții care au început demersuri în favoarea comunității. Și încă din postura de simpli cetățeni, păstrându-și anonimatul eforturilor.

Doar emanciparea dumneavoastră exploziv-individualistă pe tema normei de hrană a pacienților internați mă face să aduc în spațiul public adevărul că sunt dezamăgit că, din păcate, demersurile începute de mine pe această temă, în calitate de simplu medic, încă de acum vreo doi ani (în ministeriatul Bănicioiu) nu s-au materializat decât în mandatul celui de-al patrulea ministru al sănătății (Bănicioiu, Achimaș, Cioloș, Voiculescu).

Tot din păcate, observ că apar printre noi, periodic, persoane care, abia ajunse „în business" vor să ne arate că stăpânesc probleme despre care acum câteva luni nici nu știau că există. Dar, dacă eu consider că mulțumirea mea intimă, născută din faptul că am determinat niște schimbări la nivel macro pentru pacienți, îmi este de ajuns, și n-o cotcodăcesc zgomotos, cu atât mai puțin alții nu ar trebui să aibă lipsa de stăpânire de sine de a o face.

Chiar și mult mai târziu decât ar fi decent!

Cam asta ar fi deosebirea între HAI SĂ FACEM ȘI SĂ DREGEM și NO, HAI!

Știu, doamnă consilier județean, răsăritul campaniei electorale este pe aproape... Dar acest fapt nu ar trebui să vă facă să vă asumați demersuri începute de alții și deja practic finalizate în prezent, doar ca să arătați o implicare care, pe lângă că este tardivă, nici nu mai aduce vreo contribuție efectivă, ci doar de imagine.

Un' te duci tu pui de cuc?

Ăăăă, pardon, vroiam să spun pui de sturz ! Păi de ce de sturz? Pentru că în ultima vreme, sturzii au început să ia obiceiuri de cuci. Știți la care obiceiuri mă refer, la obiceiul acela plin de demnitate conform căruia cucul își lasă ouăle în alte cuiburi. Ei bine nu toți sturzii, dar în special unu din Brașov și anume domnul deputat Mihai Sturzu.

Îl cunoașteți sigur: „Gașca mea, nu poate să stea, liniștită, nici o clipă!", „... suntem razna! ..." Fostul menestrel din formația Hi-Q. Sper să nu-mi sară în cap gospodinele singure trecute de 55 de ani, și bunicuțele cu nepoței în parc, adică electoratul care l-a votat, dar dacă așa face el, dacă-și lasă ouăle politice în toate cuiburile care-i ies în cale, el fiind de fapt un cuc, adică un cuc îmbrăcat în sturz, răzbelit de-mbujorat ce e la față, în urma bucuriei alegerii făcute, ce pot să fac eu? Nu pot să vă mint, trebuie să vă spun adevărul, menirea mea de gazetar este aceea de a prezenta cruda realitate.

Nu pot face nimic decat să prezint realitatea asa cum este ea, adică aceea că pe el îl, chemă Sturzu, dar de fapt este un cuc. Și acuma fac și proba veritații și anume: a fost în PSD multă vreme, după care a „ars-o" demn - vezi doamne - și a candidat la Primăria Brașovului ca independent, pentru ca din independentul „Che Guevara" (de plastilină) al Brașovului, acuma s-a dus cuminte și obedient la PRU, adică la partidul Romania Unită.

Păi de, se apropie parlamentarele și o va arde patriotard de data asta. Patriotard și cu un partid în spate, pentru că este conștient că nici un cuc răzbelit şi nici vreun sturz zburătăcit, nu va intra așa tam-nisam în parlamentul României. Ei domnule, vis-a-vis de cele de mai sus, „mă simt binecuvantat" asemeni unui status de fadebook, binecuvantat cu politicieni integrii. Este bine asa. Dați „like" vă rog.

Pa Ceanga

Nu ne mai facem bine niciodată

Raluca FEHER

În general sunt oameni bătrâni, arătând și mai rău din cauza neoanelor care le umplu cu lumină albă, rea, fiecare cută de pe față. Bătrâni e un substantiv prea îngust care nu le descrie cu acuratețe ființa. Sunt bătrâni și umili. Când deschid ușa cabinetului medicului, își lasă undeva în spate fundul, se cocoșează sub povara propriei micimi care îi trage jos, le coboară fruntea. Privirea țintește pământul. Intră doar după ce li se face semn să se apropie, speriați și recunoscători pentru timpul pe care individul în halat alb și l-a făcut pentru ei.

Se poate? strecoară mieros și apoi așteaptă cu ochi umezi, de câini, să li se spună șezi sau marș sau ceva.

Sunt într-un spital privat dar bătrânii nu par să observe asta. Ei vin dintr-o lume în care serviciile medicale se fac cu insinuări: vă cam place să trageți la măsea, nu-i așa? sau chiar cu urlete: cine te-a pus să bei să faci ciroză?

Ar face orice să nu ajungă la medic.

Ar sta 5 ani fără să-și facă analize.

Dar ce zic eu, maică-mea spune că nu a mai fost la control de 20 de ani.

Le este frică. Lasă dragă, că știu ce am. Toți sunt medici, toți se pricep, ia dragă niște No-Spa, normal că te doare burta, ai mâncat ca un animal 5 mici și un cârnat. Toată lumea halește cu pumnul pastile și la coadă la Farmacia Tei, vestită pentru prețurile incredibile pe care le are, stau oameni veniți din Brașov, Constanța și chiar și Timișoara.

Nu mă duc la medic, ce o să-mi spună?

Las că știu eu ce am.

Siguranța bătrânilor ascunde groaza. Teama că vor ajunge în fața unui Shiva nervos care îi va jigni, îi va jecmăni și, cu niște ghinion, le va tăia alt picior decât ăla cangrenat.

În fața mea e o bătrână cu gamba și glezna bandajate gros. Zice: de la o nimica toată s-a întâmplat, m-am lovit în duș și uite. Am stat o săptămână, mi-am pus comprese cu apă

rece și mi-am pus și varză.

A ajuns la un spital privat. Nu știu dacă îi acoperă Casa de Sănătate consultația. Costă 180 de lei. Poate are o fiică pricopsită. Poate a câștigat la Loto.

Dar ceilalți?

Ceilalți se târăsc pe culoarele spitalului, bătrâni, umili, înfrânți, nici nu știu de ce vor să mai trăiască. Doar taică-miu e îmbrăcat în roșu și spune bancuri stafiilor care nu râd. Nu se face.

Mă gândesc la comunism, la ura aproapelui față de aproapele, la lipsa de respect colosală din societatea românească, la tot ce am pierdut atunci, în 23 august 1944 și la ceva ce nu am apucat să creștem vreodată: conștiința că merităm.

Merităm să avem servicii medicale civilizate.

Zi mamaie după mine: la revedere frunză de varză, bine ai venit consultație!

Nu poate. Frica i se citește în ochi. De data asta a scăpat, la controlul viitor medicul sigur o să o ucidă. Dintr-o privire. Cu o rețetă.

Nu ne mai facem bine niciodată.

Făgăraș - orașul în care poți să juri că nu se întâmplă nimic!

Norocul meu este acela că m-am născut în orașul în care nu se întâmplă mai nimic. În orașul cu blocuri livide, străzi cenușii și parcuri mâncate de vreme, unde nici soarele nu se căznește să răsară, ci numai muntele, singur de mii de ani, respiră și visează visele zorilor. Parcă numai eu și munții Făgărașului ne întâmplăm sub orizontul care atârnă deasupra micului oraș anost, planetă locuită de roboți triști...

Orașul ăsta m-a sufocat de mic copil. Eram prea mare pentru străduțele lui înguste și prăfuite. Am învățat pe de rost câte pavele are un drum, câte drumuri are fiecare cartier, câte minute înseamnă fiecare destinație. În fiecare zi, mutre curioase și guri proaste nasc povești despre alți oameni, în fiecare zi un om își ferește taina existenței de urechile care aud tot și gurile care răstălmăcesc tot; în fiecare zi e ziua morții. M-am născut în orașul de baștină al neîntâmplării. Se întâmplă de toate și nu se întâmplă nimic.

În acest oraș cenușiu mai găseam relaxarea în a mă întâlni cu prietenii pentru a asculta muzică. Atât puteai să faci în Făgăraș. Mi-amintesc că într-o zi trebuia să ies cu prietenii în oraș, numai că tata, în fața casei, dăduse drumul la muzică la mașină: „Living next door to Alice". Răsuna în tot cartierul. „Doaaaaaaamne, fă-l să oprească muzica aia că dacă aude vreun coleg n-o să mai vorbească cu mineee!"

A doua zi ajungeam în clasă și se discuta despre muzică: ultimele manele care au apărut. Le uram cu o ură pe care nu v-o puteți imagina.

Am crezut că odată cu alegerile din anul acesta ceva se va schimba. Sigur nu speram în rezultatul final. Dar am sperat că indiferent de cine va ajunge capul urbei, se va schimba ceva. Nimic din toate acestea.

Aceleași O.N.G.-uri care fac programe de 1.000 de lei pentru proiecte pompoase ca denumire, dar fără relevanță în viața orașului. Se spune că mobilizează tinerii pentru o viață a societății civile activă. Care viață dacă toți tinerii pleacă și nu se mai întorc? Pentru cine să se întoarcă, pentru nostalgicii Combinatului Chimic și ai U.P.R.U.C - ului din anii 80 ? Care stau în fața blocului, mănâncă semințe și își rod unghiile de ciudă că nu au furat destul înainte? Cine nu își aduce aminte că toți plecau din combinat cu pungi, saci, glicerină pentru antigel .....

Toți se ploconesc la icoanele Sf. Gheorghe aducătorul de minuni peste Făgăraș. Toți văd că nu se întâmplă nimic în Făgăraș, dar există acel sentiment de autoflagelare prin care crezi că poți să treci mai bine peste mizeria care te înconjoară. Și dacă este să ne fie rău, măcar să ne fie la toți. Luați mizerie fraților, luați și mâncați, poate vă treziți și vă dați seama că trăim într-un oraș în care nu se întâmplă nimic. Și dacă se întâmplă, este cu totul întâmplător....

Anul viitor, de-o fi să fie, am să fiu de mult plecat de aici… Iar amintirea despre orașul ăsta va fi de două feluri: amintirea cu mine când nu voiam să fiu ceea ce sunt și amintirea cu mine mergând la pas, când străzile încetau să mă mai sufoce, deschizându-se larg și dând acea stare de relaxare și loc în jurul tău.

Eu am avut norocul de a mă naște în orașul în care nu se întâmplă nimic…

Cristi PREPELIȚĂ

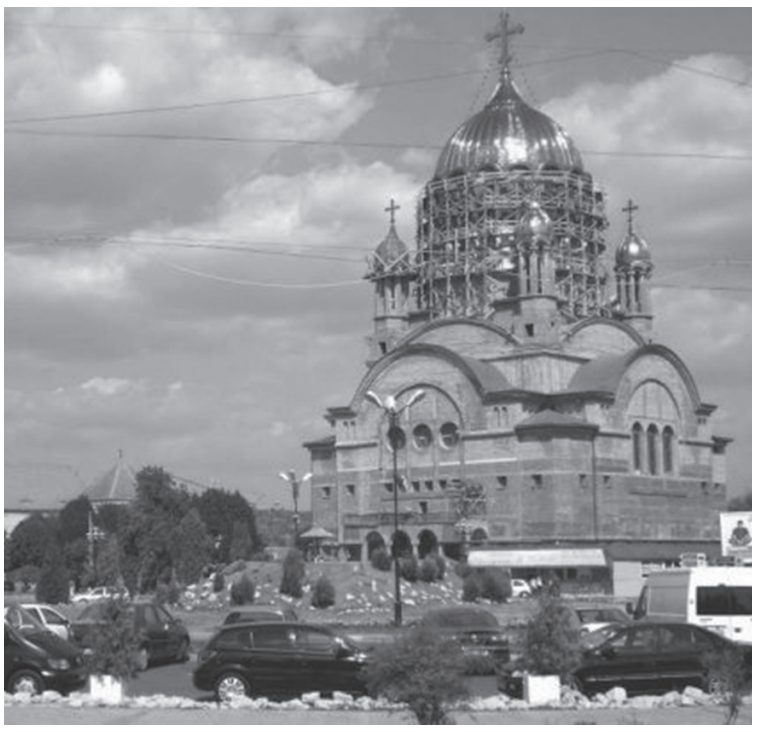

Anul viitor, de-o fi să fie, am să fiu de mult plecat de aici... Iar amintirea despre orașul ăsta va fi de două feluri: amintirea cu mine când nu voiam să fiu ceea ce sunt și amintirea cu mine mergând la pas, când străzile încetau să mă mai sufoce, deschizându-se larg și dând acea stare de relaxare și loc în jurul tău.

Suntem datori să protejăm brașovenii

În momentul în care alegi să te implici în viața politică, în care alegi să îți reprezenți, în exercițiul democratic, familia, prietenii, vecinii, concetățenii, ar trebui să fii cinstit față de tine însuți, precum și față de ei toți.

Principalul motiv pentru care cineva face politică ar trebui să fie acela de a face schimbarea în bine, de a aduce pusvaloare, de a contribui la dezvoltare, dar, mai ales, de a le asigura și garanta cetățenilor drepturile constituționale pe care le au.

În perioada în care am fost președintele Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, principalul meu scop a fost să le redau consumatorilor respectul pe care îl merită. Nu a fost o luptă ușoară, au fost multe piedici, presiuni ca să las lucrurile să se facă așa cum se făceau și până atunci, precum și o rezistență puternică din partea operatorilor economici. Însă, nu au reușit să mă descurajeze deoarece eram motivat de nevoia tuturor consumatorilor de a fi respectați, de a li se garanta drepturile pe care le au. Am luptat cu un întreg sistem bancar care amenința cu destabilizarea întregii economii dacă făceau lucrurile corect pentru consumatori. Și am constatat că se poate, se poate ca riscurile să fie asumate, în mod egal, de ambele părți, că povara poate fi împărțită, că soluții se găsesc în orice situație, trebuie doar să fim deschiși, să colaborăm, să comunicăm și să acceptăm că fără consumatori/cetățeni nu ar exista nici sistem bancar, nici piață de consum, nici sistem politic, nici societate.

În perioada în care am fost la ANPC am învățat lucruri prețioase, dar, am si constatat că întreaga societate românească are nevoie de schimbare, are nevoie de o alt fel de clasă politică, are nevoie de oameni cărora să le pese de oameni. Nu ne mai permitem să acceptăm că ”merge și așa”. România are un potențial uriaș, pe care, cu indiferență, acceptăm să fie desconsiderant de celelalte state ale lumii.

Eu știu că se poate, eu am văzut că românii pot face și lucrurile corect, că ne putem îndrepta, că ne putem dezvolta așa cum nici nu îndrăznim să visăm.

Brașovul este centrul țării, de fapt, este chiar ”inima” României. Tocmai din acest motiv, și luând în calcul imensul potențial pe care îl are, eu vreau mai mult pentru Brașov, vreau să fim nucleul dezvoltării întregii țări. Nu mai putem accepta să fim ocoliți, să fim desconsiderați, să existăm doar pe hartă!

Prin unitate, colaborare politică, comunicare deschisă, transparență, responsabilitate și respect pentru cetățeni, Brașovul poate avea aeroport, spital modern, transport intermodal, poate fi nod de autostrăzi și poate oferi perspective și oportunități de dezvoltare. Este datoria fiecărui om politic brașovean să lupte pentru cetățenii pe care îi reprezintă, să se asigure că le sunt respectate drepturile, că au un viitor aici, acasă!

Marius Alexandru DUNCA,
Președinte PSD Brașov – Organizația Județeană

> **Brașovul este centrul țării, de fapt, este chiar «inima» României. Tocmai din acest motiv, și luând în calcul imensul potențial pe care îl are, eu vreau mai mult pentru Brașov, vreau să fim nucleul dezvoltării întregii țări. Nu mai putem accepta să fim ocoliți, să fim desconsiderați, să existăm doar pe hartă! Prin unitate, colaborare politică, comunicare deschisă, transparență, responsabilitate și respect pentru cetățeni, Brașovul poate avea aeroport, spital modern, transport intermodal, poate fi nod de autostrăzi și poate oferi perspective și oportunități de dezvoltare.**

De ce? Până când? Până unde? Pentru ce? Pentru cine?

Sunt întrebări normale pentru un om care gândește.

De ce mi-am luat o pauză azi? Pentru că vreau să gătesc, să mă plimb, pentru că vreau să stau cu prietenii și pentru că vă pregătim un nou volum. Atunci când scriu ceva deranjez pe cineva. Dacă nu „pupi la curul lor“ nu este bine. Nu le place, ei sunt zeii obișnuiți cu „limbile în cur“!

De ce? Pentru că îmi place să spun și să scriu ce gândesc. Pentru copiii noștri. Și pentru că nu vreau eu să tac!

Până când? Până îmi vor închide gura, adică până la moarte.

Pentru ce? Simplu – pentru că trebuie să se afle că Brașovul nu este „sat fără câini“!

Domnilor politicieni, băgați la cap că nu ne puteți cumpăra și controla pe toți! Azi am luat o pauză doar pentru că am ceva în cercetare, ceva anuma care trebuie aflat. Deocamdată iau măsurile potrivite, asemeni unui croitor de lux. Apoi vă vom proba hainele. Cu sau fără dungi nu contează, așa cum nu contează nici croitoria, nici tunsoarea. Vă punem și dublură la umeri, să păreți mai drepți. Asta este croitoria!

Apropo de „limbile în cur“, aflați un lucru:

> **Bârfa este un exercițiu al limbii, conversația este un exercițiu al minții”. Vreți să conversăm domnilor politicieni? Dovediți că sunteți în stare, iar dacă nu puteți, luați o basma, o pungă de semințe și o băncuță pe care să stați în fața sediului de partid! Apropo, ce mai face Leanța?**

Alexandru PETRESCU

Senatorul Grapă dorește reformarea Poliției Locale

Senatorul Sebastian Grapă va depune în luna septembrie un proiect legislativ privind modificarea Legii nr. 155/2010 privind Poliția Locală, prin care dorește să fie preîntâmpinate abuzurile săvârșite de foștii gardieni publici.

În prezent, numeroși cetățeni au reclamat săvârșirea unor abuzuri de către lucrătorii Poliției Locale, care au aplicat amenzi contravenționale pentru presupusa încălcare a normelor rutiere.

Sebastian Grapă declară că: *Din analiza conținutului legal al Ordonanței de Urgență nr. 182/2001, privind circulația pe drumurile publice, precum și al Ordonanței 2/2001, privind regimul juridic al contravențiilor, constatăm că amenzile pentru nerespectarea Codului rutier pot fi aplicate doar de către polițiștii din cadrul Biroului rutier, agenții Poliției Locale neavând nici un fel de competență. Cu toate acestea, am primit numeroase sesizări cu privire la abuzurile agenților Poliției Locale, aceștia aplicând contravenții fără a avea competență materială.*

Poliția Comunitară a fost înființată prin reformarea corpului foștilor Gardieni publici, fiind ulterior denumită Poliția Locală. Printre atribuțiile agenților se numără: menținerea ordinii și liniștii publice în zonele și locurile stabilite prin planul de ordine și siguranță publică, sau menținerea ordinii și liniștii publice în imediata apropiere a unităților de învățământ publice, a unităților sanitare publice, în parcările auto aflate pe domeniul public sau privat al unității sau subdiviziunii administrativ-teritoriale, în zonele comerciale și de agrement, în parcuri, piețe, cimitire, precum și în alte asemenea locuri publice aflate în proprietatea sau în administrarea unităților administrativ-teritoriale sau a altor instituții/servicii publice de interes local, stabilite prin planul de ordine și siguranță publică.

> **În prezent, numeroși cetățeni au reclamat săvârșirea unor abuzuri de către lucrătorii Poliției Locale, care au aplicat amenzi contravenționale pentru presupusa încălcare a normelor rutiere.**

În majoritatea orașelor, agenții Poliției Locale aplică inclusiv amenzi pentru nerespectarea regimului circulației pe drumurile publice, deși ei nu au pregătirea necesară și nu pot avea nici calitatea de agent constatator, în condițiile legii.

Senatorul Sebastian Grapă dorește să modifice Legea nr. 155/2010 privind Poliția Locală, urmărind să elimine textele care fac referire la circulația rutieră, pentru a nu mai lăsa loc de confuzii sau abuzuri: *Poliția Locală are cu totul alte atribuții și nu trebuie să se mai suprapună cu Poliția Rutieră. Agenții Poliției Rutiere trebuie lăsați să își facă datoria; aceștia au pregătirea necesară, iar Legea le conferă doar lor calitatea de agent constatator, în ceea ce privește contravențiile privind regimul circulației rutiere.*

Noul proiect de lege va cuprinde și norme privind inscripționarea autovehiculelor utilizate de Poliția Locală, dar și norme referitoare la uniformele agenților: *Pentru a nu se crea confuzii, trebuie să stabilim o uniformă utilizată la nivel național pentru Poliția Locală, iar articolele vestimentare trebuie să fie diferite în totalitate de cele ale Poliției Române. De asemenea, mașinile utilizate trebuie să poarte cu totul alte culori, pentru a nu mai fi confundate de către șoferi.*

Prin acest proiect, senatorul Sebastian Grapă urmărește să combată abuzurile agenților Poliției Locale, dar și să se implementeze o structură organizatorică unitară, la nivel național. Proiectul își va începe parcursul legislativ în luna septembrie.

De ce să fim retrogradați ca oraș de mâna a doua?

O consecință a lipsei de viziune administrativă, de 12 ani!

Dragi brașoveni,

Am aflat, ca mulți dintre dumneavoastră, cu stupoare și indignare, despre proiectul de lege inițiat de vicepremierul Vasile Dâncu care afectează orașul nostru în mod direct. Potrivit acestei inițiative legislative, Brașovul a fost retrogradat ca oraș de mâna a doua figurând ca pol de dezvoltare secundar alături de Drobeta Turnu Severin și Brăila. Nici vorbă, în aceste condiții, să mai poată aspira la titlul, binemeritat, în opinia mea, de capitală regională. Avem un mare potențial economic, turistic și cultural. Din păcate, de 12 ani nu avem o viziune politică și administrativă corectă. În timpul mandatelor lui George Scripcaru s-au făcut sensuri giratorii și ronduri cu panseluțe. Este ok fluidizarea traficului, dar cui folosește, dacă nu avem grijă ca forța de muncă de valoare să rămână în Brașov? Investitorii străini de primă mână se plâng că nu găsesc oameni calificați și competenți, pentru că majoritatea părăsesc orașul. Tinerii preferă, din ce în ce mai mult, să studieze la Cluj sau la București decât la Universitatea Transilvania. Ni s-a reproșat că nu avem aeroport și autostrăzi, dar, Bucureștiul nu ne-a susținut, cu adevărat, niciodată. Ce este mai trist și revoltător, nici administrația publică brașoveană condusă de George Scripcaru nu a făcut mare lucru pentru aeroport, l-a folosit drept capital electoral tim de 12 ani. Fondurile europene au fost administrate, gestionate și direcționate prost și, uneori, fantezist. Un singur exemplu: faraonicul complex de relaxare indoor din Poiana Brașov. Cum să construiești așa ceva care se brodește ca nuca în gard cu ambientul și destinația Poienii Brașov frecventată de turiști pentru relaxarea outdoor?!

Din punct de vedere al numărului de turiști, Brașovul este, demonstrat cu cifre, mult peste Sibiu sau Cluj, de exemplu. Dar ce folos dacă nu au infrastructură și evenimente. Nici măcar un stadion ca lumea nu avem, pentru organizarea de concerte. Nu avam sală polivalentă iar despre baza sportivă Olimpia, ce să mai vorbim? E lăsat în paragină. Curtea Bisericii Negre, locul de întâlnire a turiștilor în Brașov este și ea lăsată de izbeliște după ce primăria a finanțat săpăturile arheologice. Măcar să o fi readus în starea ei inițială.

Ni s-a mai reproșat că nu avem un spital regional de urgență. Există Asociația Noul Spital al Brașovului care face un lobby puternic, dar în oraș se luptă cu morile de vânt, terenurile propuse spre atribuire de către primar pentru construcția spitalului, fiind necorespunzatoare. Mlăștinoase, sau nu!

Și, din păcate, exemplele de dezinteres administrativ, de lipsă de viziune pentru dezvoltarea Brașovului, pot continua.

Potrivit proiectului de lege au fost stabilite cinci municipii care urmează a fi incluse în categoria polilor regionali cu potențial transnațional, respectiv: Iași, Timișoara, Cluj, Craiova și Constanța. Probabil va fi ajutat și Sibiul. Dacă această lege va fi votată, Brașovul va trece într-un nemeritat eșalon secund.

Fac un apel, în ultimul ceas, către toți factorii de decizie responsabili și către toți brașovenii să luptăm și să demonstrăm, cu fapte și argumente, că suntem un oraș puternic, un pol regional autentic. Avem foarte multe atuuri economice, turistice și culturale și avem, din păcate, o administrație delăsătoare, incompetentă și fără nici un fel de viziune reală pentru performanță.

> **Ce este mai trist și revoltător, nici administrația publică brașoveană condusă de George Scripcaru nu a făcut mare lucru pentru aeroport, l-a folosit drept capital electoral tim de 12 ani. Fondurile europene au fost administrate, gestionate și direcționate prost și, uneori, fantezist. Un singur exemplu: faraonicul complex de relaxare indoor din Poiana Brașov. Cum să construiești așa ceva care se brodește ca nuca în gard cu ambientul și destinația Poienii Brașov frecventată de turiști pentru relaxarea outdoor?**

Arnold UNGAR,
Consilier în Consiliul local al municipiului Brașov, membru FDGR

Chic Ambient

Bătrânețe... tâmple crețe!

Karla TITILEANU
decorator

Doamne ferește să ajungi să rămâi fără casă, fără familie și cu o pensie minusculă la bătrânețe, că până mori, te mănâncă iadul de pe pământ. Și asta pentru că am văzut cu toții cam cum sunt căminele pentru persoane vârstnice de pe la noi. Închisori libere unde-ți aștepți sfârșitul ce pare că nu mai vine. Dominate de alb spitalicesc, cu miros de dezinfectant sau clor ce-ți înțeapă până și urechile, austere și sterile ca aspect, neprimitoare și deprimante. Doamne ferește să arate bine măcar, dacă facilități necesare unui confort minim nu sunt.

Deși poate părea superficial, atunci când de nevoie te afli în situația de a-ți duce traiul ultimelor zile, luni sau ani într-o astfel de instituție, puțină culoare, câteva decorațiuni puse corect de un profesionist, pot aduce un strop de veselie și roșu în obrajii bunicilor din azil. Azil, un cuvânt care ne trimite automat într-o lume a lui Dickens, cu tristețe, priviri pierdute, pași târâiți și uși ce scârțâie. Azilul, poate fi frumos. Poate fi tabăra în care „bunii“ noștri poate că n-au fost niciodată. Călătoria lor fantastică în lumi pe care doar le-au visat.

O instituție de acest fel din Statele Unite ale Americii s-a făcut cunoscută și a primit nenumărate aprecieri, tocmai pentru că a creat din spațiul destinat vârstnicilor un loc de poveste. Destinat celor care suferă de Alzheimer și demență, centrul din Ohio reproduce un teren de golf, unde la interior sunt amenajate căsuțe cu verande, alei și grădini. Culorile caselor sunt toate vesele, pastelate și te trimit cu gândul la un orășel al anilor 30-40. Tavanul este cerul și este dotat cu fibră optică, astfel încât imită perfect cerul senin și însorit al zilei, precum și cerul înstelat al nopții. Podeaua este colorată în verde crud, iar efectele sonore cu ciripit de păsărele și plantele ornamentale întregesc atmosfera. Aerul este „condimentat“ cu esențe cu efect relaxant de pepermint sau rășină, parfumuri care sunt pompate direct prin instalațiile de aer condiționat.

Așa da. La noi când?

Ciorbă de țelină

Ingrediente:

- 250 grame de carne afumată
- 200 grame de țelină
- 2 morcovi
- 1 rădăcină de pătrunjel
- 1 ceapă albă
- 2 cartofi
- 2 gălbenușuri de ou
- 200 grame de smântână
- 1 lingură de untură
- cimbrișor
- 1 ardei iute
- 300 grame borș sau o lămâie

Preparare:

Carnea afumată se va tăia cubulețe și se va căli în untură după care se va adăuga ceapa mărunțită, apoi morcovii și rădăcina de pătrunjel tăiate cubulețe și se lasă la înăbușit împreună. Se va adăuga peste ele o supă de oase după care țelina, cimbrișorul, sarea și piperul după gust (a nu se uita că deja carnea afumată are sare) și se va lăsa la fiert sub foc moderat acoperit cu un capac. Cele două gălbenușuri se vor amesteca cu smântână și se vor adăuga în ciorbă, iar gustul final îl va da borșul sau zeama de lămâie după preferință și se va mai fierbe la foc mic timp de 10-15 minute. Se va servi cu mămăligă rece și ardei iute .

Poftă Bună!

Membrii juriului Cupa Presei la Gătit!

Sorin Berar

Născut la Cluj, copilărit și trăit tot acolo!

Un gurmand încă din fragedă pruncie, un caracter care a cucerit mereu prin sinceritate și dragoste!

A început în arta minunată a bucătăriei în primăvara clasei a doua, prins între o cărticică de dulciuri, ceva mai mare decât un telefon mobil și un miel la cuptor!

Astăzi, Chef Sorin Berar spune: „Satisfacția mea cea mai mare este atunci când văd starea de bine și de plăcere pe fața celui care savurează produsele preparate de mine, întotdeauna cu pasiune, suflet și respect. Tratează bucătăria ca pe o artă și bucură cu produsele tale ochiul, buzele și sufletul omului!

Iulia Drăguț

Din Cluj. După absolvirea Facultății de istorie la Universitatea Babeș- Bolyai urmează un programul doctoral al Facultății de Filosofie din cadrul Universității Babeș-Bolyai. În 2009 obține titlul de doctor în filosofie, magna cum laudae.

În 2010 devine „judge culinar“ certificat de WACS (World Association of Chefs Societies), cea mai prestigioasă asociație de Chefi.

Marian Moscaliuc

Nu vă lăsați păcăliți de șarmul lui, nu iartă greșelile, mai ales pentru curățenie și condimente!

Mai mult, de la el am învățat: „Bine, lasă, pune sare și piper!“

Membru ACEEA din 2012 , ACEEA Area Manager – Mures

Adrian Neag

Născut la 20 iunie 1967 la Hunedoara, este ca pregătire „civilă“. Inginer material rulant de cale ferat[din 1991. Devenit făgărășean „împotriva voinței lui“ prin căsătorie.

Este pasionat de bucătărie tradițională, promotor al bucătăriei transilvănene tradiționale.

- Membru al Asociației Culturale Euro Est Alternativ București din iunie 2012

- Membru al Asociației Guerrilla Cooking Brașov din 2014

Stroie Mugurel

În prezent Executive Chef la Guerrilla Cooking. A descoperit de mult bucătăria, dar după prima participare la Cupa Presei la Gătit a descoperit că viața este plină de gust!

În prezent este Chef la unul dintre restaurantele din Brașov și se perfecționează permanent!

Ca membru al juriului este unul dintr cei mai moderați, dar asta nu trebuie să vă lase păcăliți!

Cine potrivește vinul cel bun cu mâncarea?

Desigur, Eugen Telișcă și echipa de la Crama Girboiu!

Concurs de arome, voie bună și distracție

Concerte ale unor formații în vogă precum DJ Project și Direcția 5, soliști populari îndrăgiți ca Gheorghe Turda și Nicolae Furdui Iancu, produse tradiționale care-ți lasă gura apă, târg de meșteșuguri și ateliere pentru copii, un concurs de gătit, muzică de fanfară și multe alte surprize.

Pe 3 și 4 septembrie, Cristia-nul își sărbătorește zilele în cadrul unui eveniment complex, pentru toate gusturile.

Zilele Cristianului, Maialul și Drumul Păinii – sunt sărbătorile care se combină în mod fericit pentru a dărui publicului un program festiv de zile mari.

Deschiderea sărbătorii va avea loc sâmbătă, 3 septembrie, la ora 14.00, cu un concert de muzică de fanfară cu Fanfara Vulcan, în piațeta din centrul Cristianului. Seara, începând cu ora 18.00, pe scena amenajată aici, vor concerta Nicolae Furdui Iancu și Direcția 5. Duminică, pe scenă vor urca Junii Cristianului, de la ora 17.00, Gheorghe Turda și DJ Project vor concerta începând cu ora 18.00, iar programul pregătit de organizatori va mai conține și alte suprize muzicale.

Nu doar muzica bună se află în meniul de sărbătoare al Zilelor Cristianului. Vreme de două zile, în centrul localității vor fi amenajate un târg de meșteșuguri și un târg de produse tradiționale din carne, brânzeturi, miere, pâine sau dulcețuri de casă, de unde doritorii pot pleca acasă cu preparate de cea mai bună calitate. Tot aici, cei mici vor putea lua parte, de-a lungul celor două zile, la ateliere special concepute pentru ei, de unde vor putea învăța direct de la meșterii populari cum să picteze pe sticlă sau lemn, să încondeieze ouă, să sculpteze, să împletească pănuși, să tricoteze și confecționeze păpuși, să olărească sau să prelucreze piele.

În cadrul Zilelor Cristianului va avea loc și cea de-a doua ediție a Cupei Presei la Gătit, intitulată sugestiv „Să-nfigem penița-n bucate”, un concurs de arome, voie bună și distracție.

Evenimentul este organizat de Primăria Cristian și Consiliul Local, iar intrarea va fi liberă.

Să se asculte și cealaltă parte

Unul dintre principiile de bază ale dreptului, preluat din dreptul roman „audiatur et altera pars" reprezintă esența unei judecăți de valoare, care-ți permite ascultând ambele părți implicate într-o problemă să afli și alt punct de vedere, să-ți dai seama dacă o anumită acțiune a fost intenționată sau o eroare, cu alte cuvinte dacă există element subiectiv

Făcând acest lucru, judecătorul va putea să vadă de partea cui este dreptatea și care este perspectiva unuia sau a celuilalt dintr-o cauză asupra temei în discuție. Și astfel după ce a ascultat ambele părți, judecătorul poate să decidă cine are dreptate.

Ce ne facem însă în societatea de astăzi când în mod evident sunt două părți: una din ce în ce mai mare care nu se mai exprimă prin vot și care înseamnă două treimi din cetățenii acestei țări și o treime pe care se bat toate partidele, indiferent de doctrină. Ce a facut însă ca această majoritate de două treimi să nu se mai exprime? Răspunsul este prestația politicienilor și a politicii din ultimii 26 de ani. Oamenii imediat după Revoluția din 1989 au fost dornici să-și exprime o opțiune politică, opțiune ce nu au avut-o în anii comunismului. Au investit încredere în unii dintre actorii politici și așteptările le-au fost înșelate. Dezamăgirile au dus la neparticipare la procesul electoral sau la schimbarea opțiunilor. Din nou așteptările le-au fost înșelate. Și ca urmare și mai puțini s-au dus la vot. S-a ajuns în punctul în care tot micșorându-se bazinele electorale să se creeze alianțe împotriva firii. Stânga și dreapta la un loc. Câinele și pisica în aceeași echipă. Din nou s-a sperat că cu peste 70% susținere se vor face în sfârșit lucruri bune și pentru oameni. Nu s-a întamplat asta și s-a ajuns ca la alegerile din iunie 2016 să avem o prezență la vot de doar o treime. În decembrie anul acesta , la alegerile parlamentare o să fie și mai puțini. Eu estimez că undeva sub 30%. Sigur că partidele o să-și facă treaba. O să promoveze pe listele de partid soldații disciplinați, care vor vota cum dictează partidul și care nu vor crea surprize. Proiectele însă de care au nevoie oamenii, nu va avea cine să le promoveze. Și dezgustul oamenilor pentru politică și pentru politicieni va crește din nou.

În acea treime care se prezintă la vot sunt nucleele dure ale partidelor, formate din oameni care cred într-o doctrină de stânga sau de dreapta, din cei care au un loc de muncă care depinde de politic, de cei care lucrează în administrație și care depind din nou de politică și cei care fac afaceri cu bugetele ministerelor, ale primăriilor sau ale consiliilor județene.

Se nasc câteva probleme. Care este reprezentativitatea unora care vor avea 10% din cei 30% români prezenți la vot și care vor avea reprezentanți în Parlament? Care este legitimitatea lor? Politica se face cu politicieni, dar cu care? Cu aceeași care se complac în astfel de situații și care nu sunt interesați de problemele cetățenilor? Cine se preocupă să asculte și cealaltă parte? Cine dă și satisfacție acestei părți? Dacă în mod evident sunt atât de mulți nemulțumiți, de ce nu ia naștere ca și emanație socială o grupare politică nouă, curată care să-i reprezinte? E o ruptură între politicienii de astăzi și majoritatea poporului. Cine o va umple? Cei care reprezintă instituțiile statului pe cine reprezintă? Pe politicienii care poate le-au facilitat ajungerea pe posturi sau poporul căruia i-au jurat credință? Sunt lucruri de îndreptat, însa se poate începe ascultând și cealaltă parte.

Cătălin LEONTE

De ce 2016 va fi o sansă ratată a schimbării

Societatea romanească este în schimbare. Numărul celor care sunt nemulțumiți de modul în care este condusă țara este în creștere semnificativă. Cei care au (am) ieșit în stradă după Colectiv și au cerut schimbarea clasei politice sunt în continuare nemultumiți de soluția mult prea stranie a guvernului tehnocrat – spun stranie din lipsă de alte cuvinte elegante, sau măcar neutre, pentru a caracteriza unele din propunerile inițiate de miniștri (oare ce mai face madam Gusbeth?), precum și prestațiile unora dintre ei de până acum.

Și totuși 2016 NU va fi anul schimbării dorite de populație. De ce spun asta? Din mai multe motive.

În primul rând legea electorală. Chiar dacă sunt oameni din afara clasei politice actuale care și-ar asuma sarcina grea de a candida ca „reprezentant al străzii" la alegerile parlamentare, legea le impune strângerea a 20.000 de semnături de susținere pentru a-și putea depune candidatura. Eu am strâns 2.536 de semnaturi pentru alegerile locale din 6 iunie, mi-a fost imposibil să strâng una în plus (lucrând singur, ca independent și fără o echipă lângă mine, în afara de 3-4 foști colegi de școală inimoși). De la 2.536 la 20.000 drumul este imens, imposibil de parcurs ca independent. Iar timp pentru formarea unui nou partid nu este. Care nou partid… dacă începe precum USR-ul, cu 4 congrese cu ușile inchise (contrar legii care guvernează funcționarea partidelor), riscă să fie perceput ca „aceeași Mărie, cu alta pălărie".

În al doilea rând – și asta va fi o problema și pentru USR – este lipsa oamenilor „proprii" în secțiile de votare. Unde va fi suficient să tragă un „binevoitor" o linie cu pixul pe buletinele de vot ale celui/celor care nu au reprezentanți în secțiile de votare, pentru ca acele voturi să fie anulate. Mie nu (cred că) mi le-au anulat la alegerile locale pentru că nimeni nu mi-a dat vreo șansă, așa că nu s-a complicat nimeni cu măzgălirea buletinelor mele de vot. La alegerile parlamentare, însă, bătaia este mult mai mare, implicațiile mult mai adânci și grija „lor" va fi mult mai mare.

În al treilea rând lipsa unor oameni care să se fi ridicat din rândul societății românești (nu pot să îi spun societate civilă, chiar și acest termen a fost dus în derizoriu de diversele ONG-uri care pretind că o reprezintă), care să poată polariza suficiente voturi pentru a le strica jocul partidelor politice.

Așa încat, în 11 decembrie lupta se va da tot între „ei", aceiași oameni lipsiți de orice preocupare față de binele comun, general, trecuți prin „n" partide pentru a rămâne la ciolan, sau parașutați tot din partide ba la Curtea de Conturi, ba la Curtea Constituțională, ba la…, ba la…

Nouă nu ne rămâne decât să înțelegem că avem încă 4 ani în care să deschidem ochii și să începem munca REALĂ (nu doar văicărelile la o bere cu prietenii) de a schimba România! Iar la alegerile din decembrie vă invit să faceți ca mine – eu voi desena o căsuță cu pixul în care voi trece „ALTCEVA" și voi pune ștampila VOTAT pe ea. Dacă vor fi mii, zeci de mii, sau chiar sute de mii (de ce nu?) de astfel de buletine de vot, nu se va schimba anul acesta nimic, dar măcar le vom transmite un mesaj foarte clar! Atenție, venim!

Gata! Ajunge!

Șerban ȘOVĂIALĂ,
consilier local
independent al Brașovului

În atenţia celor care îşi votează pensii nesimţite

Spitalul de pediatrie Brașov are o masă de operație de aproape o jumătate de secol și ventilatoare de 30 de ani!

Managerul Spitalului de pediatrie din Brașov a dezvăluit lucruri incredibile, care se întâmplă în sistemul sanitar românesc, în 2016! Unitatea sanitată pomenită dispune de aparatură care trebuia să iasă de mult la pensie: o masă de operație veche de 44 de ani și ventilatoare, pentru respirație mecanică, vechi de 30 de ani! Aceste aparate nu sunt scoase la pensie de aleșii neamului, de vârfurile de carton ale societății, cu atribuții în domeniu, ci lăsate acolo, sa-și facă treaba, încă o sută de ani, timp în care aleșii se vor înfrupta din pensiile nesimțite, pe care tot ei și le-au stabilit! Mai mult, în 2016, Spitalul de pediatrie din Brașov nu are computer tomograf, o dotare obligatorie, pentru un spital civilizat. „Sistemul sanitar supraviețuiește numai datorită profesionalismului, dăruirii și implicării personalului medical, care își face treaba acolo unde trebuie. Noi suntem acum acolo, la telefonul cu disc, la camera de acum 30 de ani, fără internet, fără laptop, fără Wi Fi, sau dacă vreți, noi încă luptăm călare, cu sabia, când alții au tancuri și rachete!", a spus managerul Spitalului de pediatrie Brașov, dr. Liviu Muntean, cu referire la gravele lacune din sistemul sanitar românesc. Spitalul brașovean se bucură însă de ajutorul unor oameni cu suflet, al unei fundații și al unui mare sponsor, care i-au făcut cadou un performant ventilator mecanic, pentru nou născuți. Acest lucru a fost realizat de oameni cu suflet mare, pe banii lor, nicidecum de statul corupt, clientelar și indiferent la problemele de zi cu zi ale oamenilor! Medicii își fac treaba cum pot, dar cu stresul din fiecare zi, îngroziți că masa de operație veche de aproape o jumătate de secol, va ceda, că se va întâmpla ceva, că va cădea un copil de pe masa de operație. Și, în acest caz, cine va fi de vină? În niciun caz vârfurile de carton ale societății și cei care și-au votat pensii nesimțite, ci, desigur, medicii, care vor deveni, fără voia lor, „vedetele" unor știri tv, la modă în zilele noastre!

Dorin DUȘA

Pagină realizată de Dorin DUȘA

AUTOMOBILISM

Nebunia cailor putere, la Teliu

Comuna Teliu revine în circuitul automobilistic oficial, odată cu desfăşurarea, la sfârşitul acestei săptămâni (3-4 septembrie), a celei de-a 7-a etape a Campionatului Naţional de Viteză în Coastă Dunlop. Va fi, din nou, un spectacol al cailor putere, o frumoasă „nebunie" pe patru roţi. „Trofeul Teliu", organizat de Auto Blic Braşov, sub egida Federaţiei Române de Automobilism Sportiv, va aduce pe traseul din apropierea Braşovului cele mai importante nume ale campionatului, 76 de concurenţi aflându-se pe lista de înscrieri.

Desfășurat pe un frumos traseu, parte a drumului ce leagă Brașovul de Buzău, cu startul la ieșirea din localitatea Teliu, această etapă a reușit să atragă de fiecare dată un număr important de participanți. Aproape jumătate din concurenți vor evolua în grupa H iar cea mai spectaculoasă clasa, H4, are 14 înscriși. Liderul clasamentului OPEN, Bogdan Cuzma (Mitsubishi Lancer EVO IX), va trebui să le țină piept urmăritorilor săi, cu toții piloți ai unor Mitsubishi Lancer EVO: Lucian Răduț (învingătorul de anul trecut de la Teliu) și Eduard Stan. Deși nu a luat startul în toate etapele din acest an, campionul en-titre Paul Andronic se va afla și el la startul Trofeului Teliu. Ovidiu Zaberca și Dan Prepeliță sunt alți candidați la podiumul clasamentului general, alături de campionul bulgar Lyuben Kamenov. Pentru acesta din urmă, Trofeul Teliu va fi a treia etapă la care a participat în România, după cea de la Rânca din 2015 și Marele Premiu al Orașului Brașov din vara acestui an. Andrei Șerban (Skoda Fabia) și Gabriel Ene (Honda Civic) sunt pregătiți pentru duelul celor mai rapizi piloți ai categoriei 2 Roți Motrice (F2).

Grupele N și A sunt și ele bine reprezentate la Teliu. Călin Manițiu (Subaru Impreza) și Alexandru Mitroi (Mitsubishi Lancer EVO X) vor scrie un nou capitol al luptei pentru titlul grupei N. Bogdan Ungureanu (Mitsubishi Lancer EVO IX) va încerca să își adjudece încă o dată victoria grupei A, categorie care beneficiază de un „invitat VIP", campionul național de raliuri Dan Gîrtofan. Giri „va pune la lucru" Skoda Fabia R5 cu care a câștigat în acest an Raliul Sibiului.

Dintre cele mai spectaculoase mașini ce vor putea fi urmărite în acest weekend la Teliu, mai trebuie menționate monopostul Tatuus pilotat de Andrei Dumitrescu și cele două Ferrari ale lui Armando Battocchi și Florin Voicu. Cu siguranță că unele dintre mașinile ce vor atrage cele mai multe priviri fac parte din categoria „istoricelor". Liderul clasamentului, Cătălin Cedric Ghigea, va concura la volanul unei Alfa Romeo Alfetta GTV. Celelalte frumoase exemplare de la grupa I sunt Fiatul X1/9 al lui Costin Gănescu, BMW-urile clasice pilotate de Eduard Tontsch, Lorincz Borbely și Adrian Bortica, modelele VW ale lui Dorin Alexandrescu și Petru Constantinescu, Mini Cooper-ul lui Marian Comșa și Dacia 1300 la volanul căreia se va află Mihail Bercioiu.

Sâmbătă, 3 septembrie, sunt programate trei runde de recunoașteri și trei runde de antrenamente cronometrate, acestea din urmă urmând să decidă ordinea de start pentru manșele de concurs. Cele două „urcări" de concurs vor avea loc duminică, 4 septembrie, de la orele 14,00, respectiv 16,30, după ce în prealabil piloții vor mai avea la dispoziție încă două runde de recunoașteri.

Atenție: restricții de circulație!

Datorită desfășurării întrecerilor, Drumul Național 10 va fi restricționat circulației publice în zilele de concurs, astfel :

Sâmbătă - 3 septembrie - între 8:30-13:30 și 15:00-20:00

Duminică - 4 septembrie - între 8:30-12:00 și 13:30-19:00

BASCHET

Petrache şi-a depus demisia! Pe când şi Elisabeta Lipă?

O nouă situație jenantă, ca să ne exprimăm delicat, planează asupra sportivilor români, care au participat la Jocurile Olimpice de la Rio: halterofilul Gabriel Sîncrăian a fost depistat pozitiv la concursul de la Rio, astfel încât, probabil, i se va retrage medalia de bronz, iar România va regresa în clasamentul final pe medalii! Halterofilul român a concurat la categoria 85 kg și a obținut medalia de bronz cu nou record personal, de plus 20 de kilograme! În acest caz, s-a solicitat proba B, însă sunt șanse infime ca aceasta să schimbe ceva, după cum de altfel s-a întâmplat și în cazul Bute. În tot acest timp, Agenția Națională de Control Doping nu a avut o poziție oficială, legată de acest nou caz de dopaj din sportul românesc.

Ca urmare a rezultatelor mediocre, înregistrate de sportivii români la Rio, președintele COSR, Alin Petrache a anunțat în ședința COSR, că demisionează din funcție. Totodată, Petrache a spus că nu va mai candida la alegeri. Petrache a anunțat, înainte de începerea Jocurilor Olimpice de la Rio, că delegația României are ca obiectiv obținerea a 6-8 medalii. Obținerea a doar cinci clasări pe podium, patru fără bronzul lui Gabriel Sâncrăian, depistat pozitiv au dus la acest deznodământ. Pe de altă parte, ministrul de resort, Elisabeta Lipă, nu are de gând să facă același pas de onoare, așa cum s-ar fi întâmplat într-o țară civilizată. Mai mult, fosta canotoare este

inițiatoarea unui proiect de lege, prin care va îngropa definitiv sportul românesc! Este vorba despre limitatea drastică a finanțării sportului de către municipalități! În dese rânduri, oameni de sport și nu numai, din Brașov, au înfierat o asemenea posibilitate, așa cum a procedat și managerul FC Brașov, Paul Enache sau politicianul Gheorghe Ialomițianu. De altfel, managerul „stegarilor" spunea recent, după meciul FC Brașov – Dunărea Călărași: „Pentru legea pe care doamna Lipă a propus-o Parlamentului, i-aș sugera să-și dea demisia din funcția de ministru al Sportului, pentru că nenorocește definitiv sportul românesc. Sper să nu treacă această noua lege a sportului".

Mai mult, Lipă nu a realizat nimic constructiv pentru sportul românesc, de când este în fruntea ministerului de resort! Așteptăm cu interes o nouă demisie!

Valorile nu contează în România

Doi sportivi tineri au părăsit Braşovul

Exodul valorilor, anunțat clar de lipsa de perspective din România și de nepăsarea celor care ar trebui să conducă, după cu totul alte principii, sportul românesc, este în plină desfășurare. Săptămâna trecută, Brașovul s-a golit de două valori sportive, care au plecat în căutarea, poate, a unei vieți mai bune și, sigur, a unui sistem care prețuiește sportul la cote maxime. Baschetbalista Ana Ferariu (19 ani), a ales SUA, mai precis o universitate renumită din Philadelphia , acolo unde va învăța și se va dedica sportului. Ana a realizat o performanță europeană specială și totodată rarisimă, realizând în numai 31 de minute de joc efectiv un quadruple-double, la europenele U 16, în 2013. Ea a fost promovată de foarte tânără în focul disputelor din Liga Națională de baschet și a ajuns în scurt timp în în lotul național! O sportivă cu o ascensiune fulminantă, datorită caracterului ei forte și a ambiției sportive, de care a dat dovadă mereu!

Apoi, tânărul jucător de hochei, Andrei Vasile (19 ani), a plecat și el peste Ocean, în Canada, unde, deocamdată, va învăța. Cu siguranță însă, că peste ani, ar putea să joace în echipele de mare calibru de peste Ocean și, de ce nu, poate chiar în celebrul NHL. Este unul din cei mai valoroși tineri hocheiști pe care i-a dat Brașovul. A debutat la doar 16 ani în Liga Națională de Hochei, în echipa Corona Brașov Wolves, reușind să marcheze! De asemenea, a jucat și în Liga Mol. A fost de multe ori selecționat în echipele naționale, la diferite categorii de vârstă. Este un sportiv inteligent, un atacant de rasă, cu simțul porții și al golului!

Nu avem nicio îndoială că acești doi sportivi de excepție vor face carieră acolo, unde au ales să plece. Îi recomandă talentul lor, ambiția și dăruirea care, cu siguranță îi vor propulsa. Să le urăm succes total!

Necumințenia pământului

Șase milioane de euro prin subscripție publică își dorește guvernul să strângă de la populație pentru opera lui Brâncuși, „Cumințenia Pământului". Și mai pune și el cinci. Milioane. De euro. Nu de la el din buzunar, ci tot de la noi. Nu puteau, mă gândesc, să o plătească pur și simplu, fără să mai facă circ, fără spoturi publicitare fumate și răsfumate, fără sloganuri tâmpite?

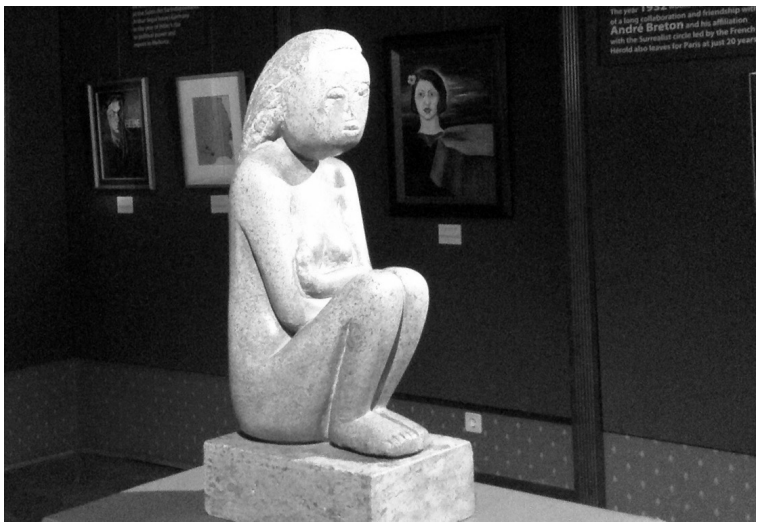

În țara în care mulți trăiesc din ajutor de șomaj, ajutor social sau alocația copiilor, se trezește o minte luminată din guvern să facă subscripție publică. Și ne cer cam de o franzelă, cam de un corn, de la fiecare. Cam de două țigări. Penibil. Penibil nu pentru că cer de la noi. Penibil pentru că Ministerul Culturii la rectificarea bugetară de anul acesta, a dat înapoi la Guvern ceva mai mult de 25 de milioane de euro. Adică statul are bani! Are dar vrea să mai „stoarcă" de la noi ceva. În altă ordine de idei, acțiunea aceasta seamănă cu un sondaj de tip barometru, prin care ei, oamenii de la butoane vor să vadă dacă am depășit granița de simplu popor, spre națiune unită, propunându-ne o mică șaradă populistă. Dar nu am depășit-o! Se vede cu ochiul liber. Și nu am depășit-o din cauza lor, a celor care au guvernat în ultimii 27 de ani. Cum sună asta, guvernul României cere oamenilor bani, ca donație, ca în secolul 19? Îi cere să se unească pentru a băga mâna în buzunar în vederea îndeplinirii unui scop comun. Cine? Guvernul care jumulește taxe și impozite de la noi, și ne dă ciuciu înapoi. Păi pentru asta plătim taxe și impozite. Dar știi ceva măi guvernule, măi miniștrilor, ia scuturați voi câțiva subsecretari de stat de pe la ministerele dumneavoastră, ia scuturați câțiva oameni de afaceri care au făcut blatul cu statul, abonați ai bugetelor de stat, să vedeți cum cad pe jos bani de câteva „Cumințenii" în câteva ore. Bani care sunt tot ai noștri!

În schimb, problema e alta. Mult mai gravă. Suntem noi un simplu popor sau națiune unită? Mai de grabă popor. Adică o sumă de indivizi care vorbesc aceeași limbă și au obiceiuri comune, așezați într-un areal geografic. Iar particularitatea noastră, ca popor, ar fi coeziunea doar în fața unui pericol mare, imediat. În rest avem treabă cu capra vecinului. Nu are nimeni interesul de a ne transforma într-o națiune. Pentru că o națiune este complicat de prostit și de furat. Să exemplificăm câteva diferențe între națiune și popor. Poporul înjură printre dinți în traficul aglomerat. O națiune cere socoteală cu voce tare primarului, ministrului de resort și guvernului. Poporul se roagă să nu moară indivizi în spitale de infecții nosocomiale. O națiune cere soluții imediate pe această temă. Poporul stă cu frica în sân și cu capul în pământ în fața autorităților statului, că dacă deranjezi „vin ăștia și îți găsesc ceva, și dacă nu găsesc inventează ceva, oricum te înfundă". În fața unei națiuni, autoritățile statului respectă cetățeanul cinstit și nu-l șicanează. La noi nu se pune problema așa, ca în cazul unei națiuni. Incapacitatea de a vedea mai departe de un metru în fața ochilor este dată de lipsa de coeziune a grupului de indivizi. Și asta este raiul guvernanților. Un cetățean simplu nu are vocea suficient de puternică în fața autorităților, dar un grup da. Preferăm să ne batem pe locuri de parcare, să ne șicanăm în trafic, să ne zgâriem mașinile, să ne ridicăm ștergătoarele de parbriz sau să tăiem cauciucuri, să ne înjurăm în gura mare unii pe ceilalți, decât să ne unim și să punem presiune pe autorități. „Asta este!" și „Așteptăm vremuri mai bune", spunem mulți dintre noi. Că doar de aia îi plătim, și de aceea existăm, ca să ne abuzeze, și noi ne obișnuim cu ideea, căutând o scăpare.

Un alt exemplu, strigător la cer de data aceasta, ar fi cel al abuzurilor de la Pungești din decembrie 2013, abuzuri ale autorităților statului prin intermediul jandarmeriei. Abuzuri grave, care s-au soldat cu răniți din partea populației, și cu încălcarea gravă a drepturilor civile, cu acordul guvernului și al ministerelor de resort. „Un" popor doar a pus imagini pe Facebook, și a ieșit slăbuț în stradă, fără a reuși să schimbe soarta explorării gazelor de șist în localitate. O națiune lua cu asalt guvernul, pentru că cetățenii liberi sunt abuzați de organele statului. Într-un stat cu conștiință națională, abuzurile statului sunt stârpite din față, iar guvernanții privesc cu respect către națiune. Cu respect și cu frică!

În concluzie aș putea spune că extratereștrii ăștia care ne guvernează, împreună cu clasa politică plină de tupeu și de o nesimțire demnă de Cartea Recordurilor au acoperit și dimensiunea milogeli în relația cetățean - stat. Noi suntem pentru ei „Cumințenia Pământului". Stăm cumințI, în curul gol, cu bărbia pe genunchi și nu avem nici o nevoie. În curul gol am fost, în curul gol suntem și acum. Și probabil în curul gol o să fie și următoarele generații. Pentru că ne-au jumulit și furat sistematic și acum fac chetă. Ăsta da comportament de borfaș! Fac chetă ca borfașii în cărciumă pentru un pachet de țigări, având bani în buzunar, bani încasați de pe găina pe care ne-au furat-o mai devreme. Și noi, POPORUL dezbatem cu voce scăzută, cumințI și oarecum bucuroși că nu ni le-au furat pe toate, pe la colțuri, pentru că noi NAȚIUNEA suntem incapabili să devenim NECUMINȚENIA PĂMÂNTULUI și să le administrăm exact ceea ce merită. Adică un șut în cur!

Dan VÂJU

Generația Facebook nu are limite

L-am cunoscut în 1996. Mă documentam pentru un film documentar despre Emanoil Gojdu și am luat legătura, printre alții, și cu profesorul Ioan Aurel Pop. Un om subțire și înalt, elegant și coerent, cu un bagaj fantastic de cunoaștere, energic și plin de povești extraordinare despre istorie, profesorul era unul dintre puținii specialiști în paleografie latină și predase deja la mari universități ale lumii. Se alăturase Fundației Gojdu, dorea să o repună pe harta instituțiilor dedicate susținerii educației, așa cum lăsase Gojdu prin testament, și era implicat, alături de ceilalți membri ai acesteia, în recuperarea patrimoniului fundației.

Săptămâna trecută, profesorul Ioan Aurel Pop, membru al Academiei Române și rector al prestigioasei universități clujene Babeș-Bolyai, a deschis Congresul Național al Istoricilor Români cu un discurs puternic și, oarecum, surprinzător. Un discurs „tocat" în mediul online al ultimelor zile.

Paragraful care a generat cele mai multe controverse e legat de influența mediului online asupra ființei. Iată-l: „Rezultatul acestor demersuri insistente din ultima vreme este crearea de mecanisme umane, de roboți, de marionete ușor de manipulat, prin vot ori prin alte mijloace. Oamenii lipsiți de cultură generală și de orizont artistic, oamenii capabili să rezolve doar probleme limitate, oamenii care nu mai au capacitatea să compare și să ia decizii în cunoștință de cauză alcătuiesc generația «Google», generația «Facebook», generația «SMS» sau toate la un loc! Sunt oameni, în general, inteligenți, dar cu inteligența canalizată spre scopuri controlate de o elită malefică".

Cu paragraful rupt din context, pare că o conspirație teribilă va face lumea mai strâmbă decât este. Citit în întregime, discursul este un manifest pentru (re)definirea valorilor școlii, un îndemn spre studiul istoriei și al materiilor care mobilează devenirea ființei. „Dacă lăsăm să ne scape o parte din esența umană, ne expunem unor riscuri greu de evaluat", spune Ioan Aurel Pop.

Discursul în ansamblu este un îndemn spre studiul profund, spre carte și bibliotecă, și este, desigur, corect, iar protestul împotriva superficialității – justificat. Excluderea din viitoarea programă școlară, în clasele a șasea, a șaptea și a opta, a uneia dintre cele două ore de istorie poate supăra un istoric sau chiar un om de bun-simț. Reforma școlii e o nevoie acută, dar lumea online nu este deloc diferită de lumea reală. Lumea online poate altera simțuri și conștiințe, dar nu alterează prin definiție. Lumea online poate fi superficială, manipulatoare sau, pur și simplu, rea. Dar și lumea reală este așa.

Sigur, transmiterea în timp real a informațiilor – puterea fiecăruia de a le mesteca și de a le azvârli înapoi în marele „neant" – poate fi efectul unor intenții ascunse, manipulatoare. Sigur, consumatorii de Internet, așa cum pot fi beneficiarii creatorilor de conținut, pot fi și victimele acestora. Studiul constant al obiceiurilor de consum, al dorințelor – materiale sau nu, manifeste sau ascunse – poate face din creatorii de conținut niște profitori. Până la urmă, marketingul online pe aceste repere se bazează.

Dar, evoluția tehnologiei este mult mai mult decât atât, iar această evoluție se leagă de valorile pe care stă fiecare. Condiția culturală și perspectiva etică pot influența puterea de discernământ...

Un sociolog îmi spunea că Dumnezeu iartă, are acest dar și are puterea să o facă, dar Internetul nu iartă! Odată prins în spațiul virtual, urmele tale rămân acolo veșnic, informația pe care ai produs-o – adevărată sau nu – abil comprimată nu stă numai pe un server, informația circulă, venind la suprafață atunci când tastele se aliniază în configurația potrivită. Ștergi, te ștergi, te ascunzi, încerci să dispari – nu se poate! Dacă Dumnezeu iartă, iar Internetul se poartă exact pe dos, poate că e unealta celuilalt...

Îmi place – și e sănătos, credeți-mă – să privesc oamenii în ochi, să le strâng mâna, să simt larma și mirosurile din jurul meu, să ascult pârâul și să îmi ud palmele cu apa rece. Ce e zâmbetul desenat în cercul galben? Oare exprimă ce vrea expeditorul sau ce vreau eu să înțeleg? Dar buzele desenate invers? Tristețe? Dezamăgire? Dar toate celelalte mii de emoticoane ce vor? Ne stilizează discursul? Ni-l îmbracă mai bine? Eu nu cred. Și totuși...

... Sunt urme care nu se șterg, iar confuzia poate fi mai mare azi, când fiecare poate accesa informații în timp real. De aceea, generația Facebook – așa cum o definea profesorul – trebuie ajutată să ducă lucrurile mai departe corect, cu bun-simț și cu multă știință. Cu atât mai mult cu cât este o generație care nu are limite. De aceea, cred că un curs online al profesorului Ioan Aurel Pop va avea succes. Și va avea, cu siguranță, un auditoriu mai mare decât cel din aula universității clujene.

Tudor ARTENIE

> **Un sociolog îmi spunea că Dumnezeu iartă, are acest dar și are puterea să o facă, dar Internetul nu iartă!**

Avem o problemă cu elitele: nu sunt ălea

Ovidiu EFTIMIE

◗ Când istoricul Ion Aurel Pop s-a ridicat la tribuna unei adunături de domni a căror medie de vârstă este 65 de ani și a spus că există o elită malefică ce-i prostește pe tineri, condusă de Google, Facebook și SMS, a fost primit cu ceva aplauze. Trecem peste ce spunea lumea pe internet, în mediul lui, este considerat aproape un erou.

◗ Și, serios, de ce n-ar fi? Tipul a coordonat un manual de istorie și este membru al Academiei Române. În mediu lui este o somitate. Omul a scris niște lucrări de importanță medie spre majoră, a demontat teoriile lui Lucian Boia, figură cunoscută publicului, referitoare istoria României.

Atâta doar că mediul lui este un mediu neimportant și lipsit de performanță. Este un mediu sprijinit de stat, iar eu, pentru că nu sunt comunist, nu cred că statul poate sprijini performanța în nici un domeniu.

Sigur, e interesant când vrei să fii apreciat în colocvii că te contrazici cu Boia. Repet, nefiind un comunist care crede în rolul mesianic al statului, eu nu m-aș contrazice cu Boia. Eu provin din alt mediu, când Boia cât e el de istoric și profesor începe să facă fracturi grave de logică nu mă apuc să scriu o carte, transmit un „mânci căcat, profesore, poftă bună, dispari". M-a distrat teoria cu inexistența fanarioților, pentru că Boia crede în ea, și n-are oxigen la el în birou. Eu, trăind în lumea reală, nu doar știu că perioada fanariotă a fost reală, o văd din nou în România, când majoritatea companiilor sunt conduse de manageri străini, pentru că voievozii locali s-au dovedit de neîncredere, prăduind business-ul ca un Brâncoveanu modern. Compania Vodafone, de exemplu, este condusă de un indian care, lăsând la o parte chestiile simpatice gen turban și brișcă, încă promovează mPesa, un produs destinat țărilor africane care a fost mort din fașă în România, doar pentru că el crede că suntem o țară africană. Este un fanariot trimis aici să facă ordine, care nu e mai competent decât un voievod local, dar măcar știi că nu fură.

Revenind la elite, avem câteva. Avem profesori la Sorbona, Oxford, MIT și Berkley, care nu ar putea preda în România, pentru că nu ar trece de rigorile comisiei de titluri de profesori, CNATDCU, aia care acu doi ani de zile i-o sugea lui Ponta, acum s-a schimbat și nu i-o mai suge nici lui nici lui Oprea, când e vorba de doctorate. Sigur, e bine că decide că ăștia doi sunt impostori, un gest onorabil la nici un cincinal de când a fost dovedit, cel puțin doi dintre ei, că sunt hoți. Dar tot nu pot să-l lase pe Florin Bîlbîie, un tip despre care se spune că ar putea lua premiul Nobel pentru economie, să predea în România, că nu are suficiente trese pe epoleții științifici.

Academia Română își dorește zilele astea să aibă putere de lege, deși ei sunt o adunătură de canalii. Nu sunt toți canalii, dar încă îl au pe Bălăceanu Stolnici acolo. Când pui un căcat într-o vană de frișcă, mai guști? Nu. Și mai au comuniști isterici gen Breban, plus bandiți gen Daniel Ciubotea.

Ăștia sunt nemuritorii, trebuie încă 50.000 de Solomon Marcus să speli urmele de căcat de pe fațadă. Nu mai zic de Institutul de Lingvistică al Academiei, prima fermă mondială de senilitate, o zonă unde fumatul este interzis pe o rază de 100 de metri de clădire, pentru că sunt atât de multe bășini încât un pericol de explozie e iminent. Sunt oameni în Institutul Iorgu Iordan care nu au mai respirat oxigen de 25 de ani, trăind efectiv din azot și bășini.

Tragic este fenomenul Brâncuși. Există o isterie printre colegii mei de generație de a cumpăra niște Brâncuși, în felul ăsta poate ne mai spălăm păcatele. Băi băieți, nu așa funcționează, știu, e mișto să ai bani de cultură. Dar nu poți să fii mai cult dacă iei niște Brâncuși refuzat acu 50 de ani. E ca atunci când a fost iertat Ion Creangă, ați auzit de el?, e un scriitor, în 1993, pentru că a tras cu pușca după ciori pe biserică și s-a dus la teatru. Da, Ion Creangă a fost reabilitat de Biserică abia în 1993.

Și cazul lui Ion Creangă este perfect ca exemplificare a stilului românesc de elitism. Dat afară în 1873, Creangă trebuie să facă niște creițari și uite-așa avem „Amintiri din copilărie". Gagiul nu era o elită a vremurilor, a devenit o elită peste ani, în timp ce popii ce l-au dat afară au continuat să și-o sugă unul altuia și și-o mai sug încă până în ziua de azi. Pentru că mergeți în județul Neamț și aflați ce putere are popa pe-acolo, Ion Aurel Pop-ii domeniului și vedeți cum e ca pe de o parte să te mândrești cu un clasic al literaturii române și pe de alta să faci exact același lucru pe care l-ai făcut și acum 100 de ani când erai vai de pupăza ta.

E mișto cu Brâncuși, credeți că Olteanul ar fi câștigat la un concurs de proiecte în fața lui Ghilduș, acum, în România, Ghilduș fiind cel care a făcut o țepușă cu un căcat în vârf, ce este pus în centrul Bucureștiului? Sau în fața ăluia ce a făcut statuia lui Traian cu un maidanez în brațe în fața Muzeului de Istorie? Sau în fața ăluia care a făcut un set de șervețele, numit „Aripi" pus în fața Casei Presei Comuniste din București?

Acum, nu. Mișto că l-au validat francezii, ca să putem spune acum și noi că ne place și că e important. Validarea lui Brâncuși de către francezi este atât de puternică încât campania asta cu Cumințenia nu este decât o altă încercare a unei găști de români de a fura ceva din Franța. Gen, Brâncuși e al meu.

Citisem pe un blog un caz de shaming, cu ce o să spui copilului tău peste jde ani când vor vedea Brâncuși și te va întreba „de ce n-ai dat bani să-l cumperi". Păi există răspuns pentru asta: „Coae, te-am șters la cur când te căcai pe tine. Am plecat de-acasă să fac bani s-o duci bine să nu-ți lipsească nimic. Scuză-mă că nu am avut timp să mă gândesc și la un Brâncuși".

Și iar, revenind, e mișto cum tot așteptăm să primim direcții în materie de elitism ca să știm ce să facem să fim mai buni. Cumpărați sculptura asta! Nu mai stați pe internet! Uitați-vă la Las Fierbinți că e amuzant! Manelele sunt nasoale!

Și după ce-ți scuturi un pic ciuful, descoperi că marile elite ale României sunt, ca de obicei, în afara țării și în ciuda ei. Dar tot vrem ca Simona Halep, un sportiv care n-a fost sprijinit deloc de statul român, care și-a tăiat țâțele să facă performanță, să se mai și arunce în jegul ordinar care a fost Olimpiada de la Rio, pentru patrie!

Problema elitelor cu internetul e că acum toți fraierii își iau informați de-acolo. Pentru că, da, sunt mult mai bine scrise, mai interesante, mai aranjate. Când tu în 2016 încă faci un discurs de o jumătate de oră, când imediat se fac 100 de ani de când Moromete se plictistea la ceremonia de premiul I, serios, mai marș, mă!

Îți dorești ca profesorii universitari să aibă o zgardă la gât care să-i electrocuteze dacă-i uită Dumnezeu și Academia Română vorbind. Și vrei să revenim la metode spartane, când ai o lucrare peste 100 de pagini, în care 50 sunt adverbe, să dai câte o sută de bastoane pentru fiecare rând în plus pe spinare. Mă uit la maestrul Damian, e supărat că tinerii sunt proști pe internet și nu știu istorie. Dar el scrie scurt, și de-aia îl citește lumea, dacă ar scrie un cârnat lung și obositor, n-ar mai ști nimeni cine e. Ar fi ca Tolontan, cel mai citit necitit jurnalist din lume. Orice text al lui Tolontan e un chin, omul e un Torquemada al scrisului, probabil că urăște sincer limba română de scrie atât de prost și obositor. Toată lumea citește Tolontan, dar poți să le smulgi unghiile și cu greu poate cineva cita ceva din el. Tolontan are idei bune și informații interesante, însă le scrie atât de prost încât de fiecare dată când face o metaforă moare un pisoiaș. Crezi că există vreun tânăr născut după 1990 care să poată citi așa ceva? Sau un curs de facultate? Creierul nu le este făcut pentru căcatul agresiv, limba ultranocivă în care sunt scrise multe chestii în România.

De-aia citesc istorie de pe Wikipedia. Pentru că, doar așa, elitele noastre scriu atât de prost încât efectiv au crescut rata analfabetismului în România. Sunt oameni care au preferat să nu mai facă liceul decât să citească borâtura aia de Moromeții. Hai, faceți balet, spuneți ce capodoperă e și dup-aia mai citiți-o încă o dată. Cine-și asumă abandonul școlar cauzat de „Concert din muzică de Bach". Cine-și asumă generațiile întregi care au zic că nu mai citesc nimic după ce au citit „Moara cu Noroc" sau „Ion"?

Că elitele nu și le asumă. Ei sunt ok, internetul e de vină, și ăia care au reușit în străinătate, știi cum e, sunt jidani.

SC HEALTH VET SRL BRASOV

Str. Alexandru Ioan Cuza nr.24
Telefon: 0268.418.956
Urgențe: Tel: 0740.088.714
E-mail: contact@health-vet.ro

AES ALDEMAR AES
Service auto specializat în reparații
Electromotoare
Alternatoare
Orice tip, garanție, piese de schimb
Săcele, str. Alexandru Lapedatu nr. 7
Tel. 0268.27.61.53, 0741.11.80.88. www.aldemar.ro

GAZETA BRASOVULUI
Editat de SC ABC Medianet Galaxy SRL
Director: Alexandru PETRESCU
tel: 0787.89.86.36
gazetabrasovului@gmail.com
Responsibilitatea juridică pentru conținutul articolelor aparține autorilor.
Tipărit la Tipogramm SRL Brașov
tipogramm@yahoo.com
Tel/fax: 0268.42.77.60

Zilele Cristianului

3-4 SEPTEMBRIE 2016

Drumul Pâinii

Maial

3.09

FANFARA VULCAN	14:00
NICOLAE FURDUI IANCU	19:00
DIRECȚIA 5	20:15

4.09

JUNII CRISTIANULUI	17:00
GHEORGHE TURDA	19:00
DJ PROJECT	20:15

TÂRG ȘI ATELIERE PENTRU COPII DE MEȘTEȘUGURI

PĂPUSI TEXTILE, PICTURĂ PE STICLĂ ȘI LEMN, ÎMPLETIT DIN PĂNUȘI, SCULPTURĂ, ÎNCONDEIERE OUĂ, CERAMICĂ, PIELĂRIE, OLĂRIT, JUCĂRII CROȘETATE

TÂRG CU PRODUCĂTORI LOCALI:

PRODUSE TRADIȚIONALE DIN CARNE, BRÂNZETURI, MIERE, DULCEȚURI

GUERRILLA COOKING - CUPA PRESEI LA GĂTIT!

SĂ-NFIGEM PENIȚA-N BUCATE!

PRIMĂRIA COMUNEI CRISTIAN